

[Per Federspiel.]
 asen. Der er her peget på et problem, som har været behandlet indgående i dette ting i løbet af hele foråret, og hvis behandling blev afsluttet med vedtagelsen af ændringerne i loven om teknisk bistand den 22. april.

Men jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om selve det foreliggende forslags fremkomst. Ved førstebehandlingen af de to lovforslag om teknisk bistand til u-landene deltog partiet liberalt centrum ikke; det kan naturligvis være undskyldeligt. Men ved anden behandling den 20. april kan man læse i Folketingstidende sp. 4922 og 4923, at hr. Diderichsen fremsatte nogle ganske enkelte bemærkninger om sin betænkelighed ved at inddrage spørgsmålet om den humanitære hjælp til Indien direkte under det da behandlede lovforslag. Der havde ved den lejlighed været rig anledning til at fremsætte de betragtninger, som ligger til grund for det her foreliggende forslag til beslutning.

Den 22. april vedtoges det nævnte lovforslag efter en omfattende behandling både her i tinget og i det nedsatte udvalg. Heller ikke ved tredje behandling hørte man noget som helst fra partiet liberalt centrum. Fire dage senere optræder partiet som hr. floymand og mener, at der vist egentlig burde have været sagt noget om hele dette u-landsspørgsmål, og dette må vel ses som anledning til, at det foreliggende forslag er fremsat. Det vil altså sige, at det ærede medlem hr. Diderichsen og hans parti har forsømt at sige til i rette tid, da emnet blev behandlet, og for denne forsømmelse skal nu på pædagogisk vis hele resten af dette ting sidde over i dag. Det synes jeg ikke er en passende måde at behandle dette tings forretningsgang på. Der sker en behandling af emnerne her i tinget på grundlag af de lovforslag, der fremsættes, og det ligner ingenting at komme en tid efter og rejse et helt spørgsmål, der har været debatteret igennem længere tid, og hvorom partiet liberalt centrum havde haft rig anledning til at fremsætte sine bemærkninger.

Jeg finder anledning til at sige dette, fordi der må være en vis orden i forretningsgangen her i tinget. De spørgsmål, der bliver behandlet indgående her, må — hvor

holdet af dette forslag i dets tendens, om ikke i dets enkeltheder, der jo ikke er særlig vel gennearbejdede — drøftes på de tidspunkter, hvor emnerne tages op her i tinget, og ikke drages frem på tilfældige tidspunkter, hvor et parti opdager, at det ikke har fået fremsat de udtalelser til brug for sin placering, som det kunne have fremsat på det rette tidspunkt.

Knud Thomsen: Ligesom hr. Per Federspiel kan også jeg i realiteten ganske slutte mig til statsministerens indlæg angående det forslag til folketingsbeslutning, der her foreligger. Skulle jeg kritisere noget ved statsministerens indlæg, måtte det være stemmeføringen, som jeg måske fandt lovlig elskværdig; men til gengæld synes jeg, hr. Per Federspiel har udtrykt det i den helt rette toneart.

Vi er fra konservativ side ikke begejstrede for dette forslag. Vi kan vel gå med til at sige, at vi sympatiserer med den hensigt, det formål, der har foreligget; men vi synes ikke om måden, og vi synes ligesom hr. Per Federspiel bestemt ikke om tidspunktet, nu hvor folketinget har arbejdet sig igennem tre lovforslag, der alle vedrørte u-landshjælpen.

Jeg kan ikke lægge meget til, hvad der allerede er sagt; men der er en ting, jeg gerne vil benytte lejligheden til at klarlægge, og som de færreste i grunden er klar over. Denne ene procent, der er vedtaget som et fremtidsmål i FN, og som Danmark også har stemt for, den omfatter både offentlige ydelser, offentlig og privat hjælp, private kreditter, private investeringer o. lign. For mange af de store lande er den sidste del en meget betydelig del, som gør det betydelig lettere for dem at komme op i nærheden af den i øvrigt frit i luften svævende ene procent. Som bekendt har vi først nu for nylig vedtaget et lovforslag, der giver den fornødne dækning mod politiske risici ved danske virksomheders investeringer i u-landene. Nu må vi se, hvad der kan komme ud af det, og se, om det kan bringe os noget mere i vejret. I øvrigt synes jeg med statsministeren, at stigningstakten er udmærket, og over for hr. Niels Matthiasen, der rejser spørgsmålet, om man har været karrig med hensyn til den administration, der er stillet til hjælp for u-lands-